

MSAN Translation Team

ခမ်းနားထည်ဝါ

လူပျိုကြီးပဲလုပ်တော့မယ်

လူပျိုကြီးပဲ လုပ်တော့မယ် (ပရ စ/ဆုံး)

အရင်က တောရွာတွေမှာ ချစ်ရာကောင်းတဲ့ ဓလေ့တစ်ခု ရှိခဲ့တယ်။

အဲဒါက အရွယ်ရောက်ပြီးသား မိန်းကလေး တစ်ယောက်ကို နှစ်သက် ပိုးပန်းကြတဲ့ ကာလသားတွေဟာ အဲဒီမိန်းကလေး အိမ်ကို သွားရောက်ပြီး မိဘတွေ ရှိရာအချိန် လူပျိုလှည့် ပိုးပန်းကြလို့ ရတယ်ဗျ။

အဲလိုသွားရောက် ပိုးပန်းကြတဲ့ အချိန်ဟာလည်း ညနေစောင်း နေဝင်ခါ နီး အချိန်ကနေ သန်းခေါင်ယံ နီးပါးအချိန်ထိ သွားရောက် ပိုးပန်းရင်း စကားပြောဆိုလေ့ ရှိကြတယ်။ မိန်းမပျိုက နှစ်သက်သည်ဖြစ်စေ၊ မနှစ် သက်သည်ဖြစ်စေ ပျူပျူငှာငှာ ပြန်လည် ပြောဆို ဆက်ဆံလေ့ရှိတယ်။

တချို့ မိန်းကလေးတွေက လာရောက် လည်ပတ်သူ နည်းကြပေမဲ့ တချို့ အရမ်းလှပတဲ့ ကွမ်းတောင်ကိုင် ပန်းတောင်ကိုင် မိန်းမပျိုလေးတွေဆို သွား ပြီးလည်ပတ် ပိုးပန်းကြသူတွေ အရမ်းများကြတယ်။

တချို့က ကိုယ့်ရွာထဲက မိန်းမပျိုလေးတွေ အိမ်သာသွားရောက် လည်ပတ် ပိုးပန်းကြပေမဲ့ တချို့ကာလသား တွေကျတော့ တခြားရွာထိအောင် သွားရောက်လည်ပတ် ပိုးပန်းကြတယ်။

အဖော်တွေနဲ့ အတူတူ သွားကြပြီ ညသန်းခေါင်ချိန် ရောက်ပြီဆို သီချင်း တွေ အော်ဆိုပြီး အဖော်တစ်သိုက်နဲ့ ကွင်းကြိုကွင်းကြား ဖြတ်လျှောက်ကြ ပြီး ကိုယ့်အိမ် ကိုယ့်ရွာ ပြန်လာကြလေရဲ့။

ဒီလိုဗျ

အဲဒီအချိန်က ရွာသားတွေ တစ်ရွာမှ အိမ်ခြေ လေး၊ ငါးဆယ်လောက်ရယ် ရှိကြသေးတာ။ ဘယ်ရွာ ဘယ်အိမ်မှာ ဘယ်မိန်းကလေး ဘယ်လောက် လှလည်း ဆိုတာ ကာလသားတိုင်း သိကြတယ်။

သူတို့ သဘောကျတဲ့ မိန်းမပျိုကို တွေ့ကျရင် မြွေမကြောက် ကင်းမကြောက် သွားရောက် ကြတော့တာပဲ။

အဲဒါနဲ့ဗျာ ... တစ်ဖက်ရွာမှာ မြေနွှာ ဆိုတဲ့ ရွာရဲ့ ကွမ်းတောင်ကို ပန်းတောင်ကို ကောင်းမလေး တစ်ယောက် ရှိတယ်ဗျာ ... သူမက အရမ်းလှ သလို လိမ္မာရေးခြားလည်း ရှိတယ်။

မိဘတွေလည်း အရမ်းချစ်သလို၊ ရွာသူရွာသားတွေလည်း ချစ်ကြတာပဲ။ မိဘတွေကတော့ မချမ်းသာကြပေမဲ့ နေနိုင်စားနိုင်ရုံ လယ်ပိုင်တွေတော့ ရှိတာပေါ့။ ညတိုင်းလာရောက် ပိုးပန်းကြတဲ့ သူတွေမှ အများကြီးရယ်။ အဆိုးဆုံးက အဲဒီရွာက သူဌေးသား ... ချစ်ရွှေဆိုတာပဲ ...

သူက မိဘက ချမ်းသာတော့ နည်းနည်းဆိုးချင်တယ် အသောက်အစားကလည်း ရှိတော့ ညနေတိုင်း မူးမူးပြီး အိမ်လာလည်လေ့ ရှိတယ် ...

ဒါပေမဲ့ ... မြေနွှာတို့ မိသားစုက ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ပဲ ဆက်ဆံပါတယ် ...

သူရောက်လာပြီဆိုလည်း တခြားကာလသားတွေ အကုန် ပြန်ကုန်ကြရော။ မပြန်လို့မဖြစ်ဘူးလေ ... သူကစိတ်မထင်ရင် မထင်သလို ပြသနာရှာတတ်တာကိုး ...

အဲရွာမှာ တင်မကဘူး အဲဒီတစ်နယ်လုံး မြေနွှာရဲ့ အလှက သတင်းကြီး နေလေရဲ့ ...

ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့ ...

"ကိုမျိုး ... ငါ ဟိုဘက်ရွာက မြန်နွာဆီ လူပျို သွားလှချင်လို့ အဖော် လိုက် ပေးပါလား ..."

"ဇော်ကြီး မင်းကလည်းကွာ ... ကိုယ့်ရွာမှာလည်း ကောင်မလေးတွေ အများကြီးရှိတာ ... သူများရွာပဲ သွားပြီးတော့ မိန်းမပို့ရမယ်လို့ မဟုတ် သေးပါဘူး ..."

"မတူဘူးကွ ... မြန်နွာက အရမ်းလှတာ ... ငါတကယ်ကြိုက်တယ် ... အဖော်လိုက်ခဲ့ပါကွာ ... မင်းကလည်း ကိုယ့်သူငယ်ချင်း အချင်းချင်းတွေ ဒါ လေး အကူအညီ တောင်းတာကို မင်းအလှည့် ကျရင်လည်း ငါလိုက်ပေး မယ်ကွာ ... ကြိုက်တဲ့နေရာခေါ် ..."

"မင်းကလည်း လိုက်တာက ဟုတ်ပါပြီ ... ဟိုဘက်ရွာနဲ့ ဒီဘက်ရွာ ည ကြီးသန်ခေါင် ပြန်လာရမှာ ..."

"ဘာဖြစ်လည်းကွာ ယောက်ျားတွေပဲ ... ငါစောစောသွား စောစော ပြန် လာပျိုမယ်ကွာ လိုက်ခဲ့ပေးပါ ..."

"အေး ... အဲဒါဆိုလည်း ကောင်းပြီလေ ... မင်းသွားချင်တဲ့ အခါ ငါ့ကို လာခေါ်ပေါ့"

"အေးကျေးဇူးပါပဲ ... ကွာ ငါသွားရင် လာခေါ်မယ်"

ရွာက ဇော်ကြီး တစ်ယောက် တစ်ဖက်ရွာက အချောအလှ မြန်နွာကို လူပျိုသွားလှည့်ဖို့ ကိုမျိုးကို အဖော်ခေါ် နေတာလေ။

ညနေ ဟိုဘက်ရွာသွားပြီး အချိန်အခါမရှိမှ လယ်ကွင်းတွေ ဖြတ်ပြီး ပြန်လာရမှာ။

ကိုမျိုး မလိုက်ချင်ပေမဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်း အရင်းကြီးတွေ အတင်း အပူလာ

ကပ်နေတော့ လိုက်ပေးဖို့ သဘော တူလိုက်တယ် ...
